

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

Az első sor minden sorra 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Kisebbségi hirdetések minden sorra 15 kr. Hirdetési díj minden sorra 20 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Kisebbségi hirdetések minden sorra 15 kr. Hirdetési díj minden sorra 20 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Kisebbségi hirdetések minden sorra 15 kr.

Előfizetési feltételek:

hártyán hozza vagy vidékre postán küldve. Hónapokra 10 frt. Félévre 20 frt. Évi 40 frt. Egy évi 80 frt. Előfizetés helytől a kiadóhoz. Külföldi előfizetőknek a postaköltséget is meg kell fizetni.

A szegedi árvízkarosultak

részére lapunk szerkesztőségénél folytatódó adakozott:

Báró Huszár Iona 10 frt.

Debreczen, április 17.

Európa nagy lidércnyomástól szabadult meg. A pestis, mely kétségbeejtő gyorsasággal terjedt Astrachanban, nem foglalhatott el nagyobb tért s mint hivatalosan konstátálva van, teljesen megszűntek tekinthető.

Ez az oka s magyarzata a pénzügyminiszter egy ápril 11-én kiadott körrendeletének, mely az Oroszországból behozandó árucikkekre kimondott be- és átviteli tilalmat megszünteti s óvatossági szempontból csupán a viselt ruhák és ágyneműk névére tartja fenn. Európa s Európában legelső sorban Ausztria-Magyarország kebléről mázsányi teher hullott le, a kétségbeesésig fenyegető döghalál veszélye, mely fenekéstől felfordította volna a társadalmi és politikai rendet s hosszú időre lehetetlenné tette volna különben is zilált pénzügyi rendezését. Aldás ez az országgra, áldás a kormányra, mely 5 évi igazgatása alatt az előre nem látható esélyeknek szomorú csoportjával küzdött, mely annyiszor megzavarta a pénzügyi kombinációkat, az államháztartás egyensúlyának rendezését.

Ha politikai ellenfeleinket követni akarnak taktikájuk mezejére, ez örvendés tény egyenesen a kormány sikerétől működésének javára írának fel, valamint felírják ők a kormány büneinek lajstromába a pestis előrevetett, rettegést árnát. De a világot nem tesszük ezt, mert valamint az elemi csapások, az egész emberiséget sújtó nagy-katasztrófák, forrása egyedül a sors akarata, ép úgy azoknak elhárításáért egyedül a gondviselésnek tartozunk hálával, egyedül az Urnak vagyunk adós, ki elfordítá rólunk ostorát.

A félelmes katasztróphától megszabadulás feletti örömet, mely bizonyára mindenki kebelét áthatja, ki szeretteiért rettegett, nem is akarjuk most kellemtelen vissza emlékezésekkel halványítani. Ép azért nem tesszük szemrehányást azon politikai ellenfeleinknek, kik a pestis kiterjedésének terjedésének idején oly szenvedélyesen megtámadták a kormányt s a netalán bekövetkező szerencsétlenségért már a priori felelősségtetők mintegy nyakáka akarván zúdítani a neki keseredett nép önkényt következő bosszuságát s gyűlöletét. Csupán azon szerény kérdést tesszük fel utólagosan, a veszély elmúltja után, hogy kinek volt igazja?

Igen, kinek volt igazja? Az ellenzéknek-e, s köztük Debreczen város két képviselőjének Simonyi Ernő és Helfi Ignácnak-e, kik a pestis hírére határvonalunk teljes elzárását oly türelmetlen szenvedélyességgel követelték, vagy pedig Tisza Kálmánnak és pártjának ki a kívánságnak ellenszegült?

Mi azt hisszük, hogy a határvonalnak elzárása teljesen felesleges volt, s akétegbefonhatatlan eredmény reményt nyújt arra, hogy sikerülend ezt talán tisztelt ellenfeleinkkel is elhitetni kik ugyan nem igen szeretik a bűnbánó beismerés szerepét játszani, a mi pedig éppen nem lealázó.

Szinte előre tudjuk, hogy az lesz a t. ellenzék aduttja, hogy ez csak esetenként, de kinek lett volna igazja ezen esetben, ha a pestis nagyobb hullámokat ver? — Felelet: a kormánynak akkor is, mert a veszély nagyságának növekedésével mindig szorosabbá lehetett volna tenni a határzárt, s lehetett volna a határokat teljesen is elzárni. De egy előrelátó kormány tehetné-e ezt addig, míg nem volt reá szükség? Tehetné-e ezt a nemzetközi érintkezés, a kereskedelem, az ipar, a forgalom teljes elzárásával, melynek súlyát megérezte volna az egész ország főképen, a mesterember és a nép. — Megérezte volna, érzékenyen megérezte volna az állambudget, mert egy szoros határzár katonai mozgósítást, s milliókra menő költséget igényel. Hát nem okosabb volt megtakarítani ezeket a milliókat. Hát nem okosabb volt megtartani ezeket a milliókat?

Köszönet érte a kormánynak, hogy hallgatott s bölcs higgadságának és bátorságának bizonyára meg lesz eredménye a józan gondolkodó fők, s tisztaszívek elismerésében.

Több óráig tartó minisztertanács volt tegnapelőtt este, melyben a Szerbiával felveendő tárgyalások iránt s a Bosznia vonatkozó kérdések kerültek tárgyalás alá. A legközelebb Bécsben tartandó közös miniszteri értekezleten a szerb várművi tárgyalásokra nézve egyetlen egy elvi kérdés fog előtérbe kerülni, az egész emberiséget sújtó nagy-katasztróphák, forrása egyedül a sors akarata, ép úgy azoknak elhárításáért egyedül a gondviselésnek tartozunk hálával, egyedül az Urnak vagyunk adós, ki elfordítá rólunk ostorát.

A félelmes katasztróphától megszabadulás feletti örömet, mely bizonyára mindenki kebelét áthatja, ki szeretteiért rettegett, nem is akarjuk most kellemtelen vissza emlékezésekkel halványítani. Ép azért nem tesszük szemrehányást azon politikai ellenfeleinknek, kik a pestis kiterjedésének terjedésének idején oly szenvedélyesen megtámadták a kormányt s a netalán bekövetkező szerencsétlenségért már a priori felelősségtetők mintegy nyakáka akarván zúdítani a neki keseredett nép önkényt következő bosszuságát s gyűlöletét. Csupán azon szerény kérdést tesszük fel utólagosan, a veszély elmúltja után, hogy kinek volt igazja?

Polgármesteri jelentés

Felolvastott az apr. 16-iki vár. közgyűlésen.

(Vége.)

Az utcánkent és hazánkent eszközölt gyűjtésből befolyt a szegedi és szeged környékbeli vízkárosultak részére 2896 frt. adományokból 1295 frt. együtt 4191 frt. továbbá 2 drb cs. kir. és 2 drb 10 frankos

arany, mely összegnek a Szeged városi és Szeged környékbeli árvízkarosultak közt aránylagosan leendő felosztása a tek. bizottsági közgyűlés által fog eszközölni.

Ha most a fentebb elősorolt adományokat összegezzük, kitűnik, hogy

a) a szegedi részére külön	
1) adományozott a város	2930 frt.
2) egyesek	4907 „ 30 kr.
együtt	6097 „ 30 kr.
5 drb cs. kir. és 1 drb 20 markos aranyat és 15 drb régi ezüst huszast.	
Élelmiszerek átlagos értéke	4200 frt.
együtt	11,107 frt. 30 kr.
és a fentebb írt arany és ezüst pénzeket.	
b) a szegedvidékiek részére külön:	
1) adományozott a város	500 frt.
2) egyesek	269 „
együtt	798 frt. és
45 frank aranyban.	
c) a szegedi és szeged-környékiek részére begyűlt a hazánkenti adománygyűjtésnél	4191 frt.
2 drb cs. kir. és 2 drb 10 frankos arany.	
Az összes adakozás tesz:	
1) készpénzben	11,867 frt. 30 kr.
7 drb cs. kir. és 1 drb 20 markos aranyat, 25 frankot aranyban és 15 drb régi ezüst huszast.	
2) Az élelmi cikkek és ruhakészlet értéke	4200 frt.
Fösszeg	16,067 frt. 30 kr.

és a fentebb elszámolt arany és ezüst pénzek.

Végül megemlítem, miszerint a tek. tanácsnak f. év mártius 20-án 1536/879. sz. a. kelt határozata folytán Szeged város polgármesterét értesítettem a tek. tanácsnak azon elhatározásáról, hogy 30. 4-10 éves szegedi születési, s az árvíz miatt árváságra jutott különbség nélkül kész elfogadni s azokat a lakosságnál végleg elhelyezni.

Szeged város polgármestere f. év mártius 31-én kelt s ide csatolt íratában megköszönte városunk ezen emberbaráti nemes ajánlatát, s azt igénybe venni igérte mielőtt a jelenlegi zilált viszonyokból kibontakozik.

Végül megemlítenék tartom azt is, hogy egyesek a fentebb elősoroltakon kívül egyesenes Szegedre magok is küldtek élelmiszereket és pénzt.

Ezekben foglalva össze jelentésemet, kérem ezt a tek. bizottsági közgyűlés tudomására juttatni.

Debreczen, 1879. ápril 9.

Boczkó

t. főjegyző.

Hajdumegye közgyűlése.

— Első nap apr. 17. —

Főispán ur 9 órakor megnyitja a gyűlést. Felolvastatik az alispán negyedik jelentése, melynek különösen egészségügyi részére vonatkozólag főispán ur utasítottat kívánja az illető hatóságokat s közegeket a gyógykezelésre szigorúan felügyelni s netáni mulasztások esetén a törvény ide vonatkozó cikkeit teljes szigorral alkalmazni.

Lévay Márton bizottsági tag felemlíti, hogy Bözörmény város közmunkáját a rendkívüli időjárás folytán beállott kényes körülmények miatt leszolgáltatni nem tudta s e tekintetben a biz. gyűlés elnevezése, illetőleg a közmunka pénzüli teljesítésének elengedését kéri. Több bizottsági tag különösen alispán felvilágosít megjegyzése után, annyival is inkább, mivel Bözörmény részére saját kérelmére már az év elején két havi határidő volt engedve, de a mely idő alatt az a közmunka teljesítését ismét elmulasztotta, — a kérelem visszautasítottatik.

Kihirdetettik több 1878-diki s 1879-diki törvényzék.

Felolvastatik a 6885/7879. sz. miniszteri rendelet, melyben a megyei tisztviselőknek a kincstár képviselőiben történt eljárásért való díjazásában oly módokat ajánlatik, hogy

a kiküldött tiszt ügyész állapítsa meg költségét s felszólíttatik a megye, hogy nyilatkozzék a felől, vajjon pártolja-e e módosítást, vagy megmarad az eddigi eljárás mellett. A bizottság az eddigi eljárást kívánja megtartani; egyébiránt a jövőre néve Lévay Márton írtványára a belügyminiszteriumhoz azon indítvány határozattal felterjesztetni, hogy az ügyvédek köteletségévé tételék a kincstár képviselőiben eljárás, kikerültevé ez uton a kincstár által a tiszt ügyésznek a központon távolesó helyekre küldetése esetében eddigelő igen gyakran szenvedett károsodás.

Belügyminiszteri leirat, mely szerint az adófelosztalmási bizottság elnökül Tóth Antal nevezetik ki.

Adófelosztalmási biz. tagok megválasztatik Karap Mór (ismételten) póttagul Somossy Mihály.

A belügyminiszter leirata tárczája átvételéről öröndetes tudomásul vétetik.

A közmunkaerő és annak felhasználása tárgyában felterjesztett szabályrendelet az 1879. sz. közm. és közl. miniszteri leirat által az illető törvényjavaslat keresztül vitelére vagy újabb rendeletig, tehát ideiglenesen megőrsítették. A gyűlés a szabályrendeletet a hazi pénztárnak, közigazg. biz. tagoknak, szolgabírói s alispáni hivataloknak megküldetni határozta.

Az utsk javítása kérdésében, miután konkrét esetek fordultak elő, annak bizonyosságul, hogy az utak több helyen elvetesdélyesek, Debreczen város ismételten felszólítottat határozattal, hogy a rosz utak javítását minél előbb eszközölni sziveskedjék, ellenkező esetben a miniszteriumhoz történendően felfolyamodás.

A lótenyésztés-ügyében beküldött miniszteri leiraton foglalt eszmék s módzatok bővebb megbeszélése s fontolása végett Gál Mihály elnöklete alatt egy többtagú küldöttség bizatik meg.

Győrvarmegye körirata az 1876. XV. t. cz. IV. fejezetének a tudokutaló károka kiterjesztése iránt pártoló tudomásul vétetik, s hasontartalmu felirat határozattal.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye köriratát közgazdászati birakodás eltelbeptetése iránt a gyűlés szünt megvágya teszi.

Bács-Bodrogmegye körirata az utakra vonatkozó 437. sz. a. a mult országgyűléshez beadott törvényjavaslat megváltoztatása iránt — pártolatik.

Hasonlóul Sopron város körirata a fényüzési slap előlése iránt.

Olvasztatik a szabolesi alispán választirata Debreczen sámsom-zathalmi utvonala vonatkozólag, mely szerint Szabolcs-megye nem ajánl ez ut tovább építésére és fenntartására közmunka erőt Ehből kifolyólag a közgyűlés egy előbbi határozata megváltoztatásával jelzett utat kivéve országutat közl. utasítottat harározza Sámsom községét, hogy utja fenntartására a szükséges költséget és munkaerőt önérejelből fordítsa, — s ez értelemben a miniszteriumhoz felir.

Ezúttan felolvastatik a közgazdászati bizottságának az 1878. évi második feléről szóló jelentése. Tudomásul vétetik.

Oszváth Ferenc választott biz. tagnak az árvízügyi felelősségi küldöttség tagságáról lemondása tárgyában hosszabb eszmecseré fejlett ki, melynek végeredménye az lett, hogy Oszváth Ferenc felszólítottasék január végéig alispán urhoz teljes lemondásának beadására, miután a biz. tagsággal együtt járó kötelezettségek alól egy biz. tag sem menthető fel.

A Szent-György pusztai tulajdonosának azon kérelme, hogy a pusztai Felső-Józsa községéhez csatolassék, elfogadtatik.

Szinay tiszti ügyész indítványára a rendezett hajdu városokbani birtokossági ügyeknek a községi hatáskörbe nem tartozásának kimondása iránt hosszas és szenvedélyes vitává fajult eszmecseré után, melyben (a kérdés mellet) alispán, Rászó Gyula, Gál Mihály stb. továbbá (ellenle) Nagy Gábor, Czincz Ignác, Lévay Márton stb. vettek részt, miután megoldá-

sának mulatlan szükségyszerése nem fogor fenn, — alispán ur indítványára a napirendről levételett.

Ülés vége 1 és 1/2 órakor.

Külföld.

A vegyes megszállás tervét mindenütt elejtették, miután az orosz kormány és a porta nem tudtak megállapodni a végrehajtás részleteiben. A hatalmak különben is nagyon közönys magatartást követtek a legutóbbi időben ezen tervszettel szemben. Oroszország javaslatának, hogy a vegyes megszállás helyett conferentia üljön össze annak megfontolására, hogy mi történjék Keleti-Ruméliában, semmi reménye sincs az elfogadásra. Egyelőre tehát a dolog úgy áll, hogy május elején a muszák kitaroknak Keleti-Ruméliából s a török porta által már kinevezett kormányzó Aleko pasa átveszi a tartomány kormányzását. Hogy a ruméliai bolgárok fegyveresen fognak-e ellenkezélni? — majd meglátjuk. A muszka tábornokok megtették már minden előkészületet, hogy az megtörténhessék.

Konstantinápolyban a napokban nagy minisztertanács volt, melyben a szultán elnöklet és a legkiválóbb török tábornokok jelentek meg, a keletuméliai kérdéssel, a novobazari egyezményről és a görög ügygel foglalkozott. A minisztertanácsba meghívtak néhány alban notabiltást is s elhatározottat, hogy legközelebb a novobazari egyezmény részletesen tárgyalják.

Suvaloföl akarák Szent-Pétervárot a muszka bírodalom kancellárává kinevezni, olyanféle hatáskörrel, mint a Bismarcké Németországban. Reméik, hogy ő képes lesz elfojtani a nihilisták forrongását.

Újabb merényletekben azközben most sincs hiány. Így Archanegszkben f. hó 10-kén Pietrovskoj rendőrönököt saját lakásán agyon-szurva találták. A holttel mellett cédulát találtak, melyre ez volt írva: „Lengyel voltál, de az ide számuított lengyelekkel rosszbubibantál, mint a legkegyetlenebb orosz hóhér. Döglj meg hát kutya. Nem vagy méltó, hogy az emberek közt élj. A végrehajtó-bizottság.” A tettest nem találták meg.

A charkovi főkörmányzó esete még különösebb. A charkovi főkörmányzót a nihilisták elfogták és folyton fogva tartják. A tényállás következők: Ápril 8-án a főkörmányzóhoz teljes liberálisan előtt a főügyész kocscsa, s azt monda neki: a főügyész ur kéremi exciádat, sziveskedjék azonnal hozzá jönni. „Valami fontos dolog történt?” — kérde a főkörmányzó. — Nyomában vagyunk Krapotkin herceg gyilkosságának exciádt jelenléte sürgetsen szükséges.” — mondá a koccsis. „Azonnal jövök” — felelt a főkörmányzó s csemettet, hogy szolgáját előhívja. — Mit csinált exciádt? — kérde a koccsis. — Be akarok fogatni” — felelt a főkörmányzó. — Nem szükséges. Az ügy sürgős volta miatt a főügyész ur elküldte saját kocsiját.” — Annál jobb — mondá a főkörmányzó s rögtön kocscsiba ült. Azna idő óta nem tudni, hol van. A forradalmárok fogva tartják. A napokban a nihilisták arra kezdeszerítették a főkörmányzót, hogy ne igen keresse Krapotkin gyilkosságát, mert ha a gyilkosnak bántódása lesz, a nihilisták őt a — főkörmányzót — fogják megölni.

Újabb adatok a czár elleni merényletéről.

Az orosz czár elleni merénylet reggel 9 órakor a petervári kerületi bárbárok épületének sarkán történt, a Goresakoff palota bejáratát szemben. Az épület falában 3 golyó nyoma látszik meg. A tettes neve: Sokoleff János, ki a pénzügyminiszterium egy vidéki intézetében volt alkalmazva. Minden felvilágosítást macakuslag tagad s azt mondja, hogy az utókor fog itelni tette fölött. Hónaljában két méregtökoccska volt viasszal megerősítve; mi-

a legmagasabb körök gyűlhelvényé és egyik fénypontjává lett. Musard asszony — a szép Musard asszony — mint általában neveztek — termeti mindig marsalokkal, hercegekkel, senatorokkal büszkefeljelmekkel volt megöltve. Es a nézőtér méltó volt oly közönységhez. E salon a modern Páris egyik csodája. Ajtkok, padlózat, parkányok, padlásszegély drágaporcellánból készülték. Porcellánok a székek, porcellán a kandalló tükrök és képrámák, az asztalkák és polczok. Az egész mintegy 100000 frank értéket képvisel. Ep oly emletrés méltó az etterem, kordován-bőr szőnyegekkel, ebonfa s ezüst szekrényekkel s mauria fa és elefántcsont raktművi mozaik padlózatával. Nagy ebédekél Musard asszony trónhoz hasonló széken szokott ülni, miátt egy tucat egyenlő nagyságu inas skariat bársony térdnadrágban, fehér selyem harinyában s ezüst paszomatos sötét selyem mellényben szolgálták ki a vendégeket. Ezen ebédekél Canrobert tábornagy Caran chinai herceg oldalánál, Houssaye Arsén Meissonnier mellett, Mérimée Offenbach mellett ült. Egy szóval, mindaz, a mi csak nevesesség volt Párisban a szép Musard asszonynál addott találkozott egymással. E no sokoldalúsága és elmetehetsége mindenkit bámulatra gerjesztett, a ki közeledett hozzá.

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tarczaja.

A szép Musard asszony.

Párisban a kellemes évszak alatt délelőre a boulognei erdőség tava körül kocsizó elegans fogatok sorában egy rendkívül feltűnő equipage-t lehet látni, melyet egy szép hölgy hajtott. Sajátságos, valódi párisi látvány volt: a kocsi két színt festve, arannyal ösztel kiverve, czimerekkel, monogramokkal és jelmondatokkal ékesítve; a lovak pompás telivérek, ezüst szerszámmal és sárga selyemhálóval, füleiken sárga selyemrujtokkal; hátul egy néger skarlátpiros, ezüstgombos livrében, végre a kocsiülésen, a kantárszárát biztos kezzel, melyben ezüstös nyelű ostorot tartott, kormánnyozva, egy karcsú, bízzar kinézésű hölgy, ép oly gazdagon, mint kaczerón öltözködve, mérsé, kihívó pillantással nérvé a lóhátán, kocsin és gyalog menő népet, márvány fehér homlokával az őt kíváncsian bámuló tömegből kimagasodva. Ha az idegen, ki e tüneményt először látta, kérdezte, hogy ki ez a főlöséggel, kimondhatatlan impertinentiával mosolygó hölgy, ki minden tekintetűt oly fejedelmi módon loblilncsel, ezt kapta feleletül: „Ez a szép Musard asszony.”

Most már nem fogja Páris többé látni a szép Musard asszonyt az erdőben. Nehány hét-

tel ezelőtt örjongsébe esett, úgy hogy tébolydába kellett vinni s az orvosok kijelentették, hogy halála csak hetek kérdése.

Igy végz az azon lény, ki egy évtizedig elvakította Páriszt és ez ezen városra s egy bizonyos korszakra bámulatosan jellemző. Csak Páris ismeri e kalandos alakokat s csak a második császársági korban voltak láthatók ily tüneményserű lények. — Musard asszony ama „demi monde” östyusa volt, melynek kezdetben nem az a közönséges jelentése volt, mely a szóhoz lassanként tapad, — épen mint egy eredetileg fényes ezüstdarab feketévé és pikkossá lesz, ha egy darabig parasztlak és munkások szennyes kezein forgott.

Honnan jött Musard asszony, senki sem tudta megmondani. Ő azon világól való volt, melyben a kímélet tiltotta eredete és származása után szerfelett kutatni. Tény csupán az, hogy egy napon Párisban felmerült, vakított, hódított. Ez 1860-ban volt. Elt ekkor Párisban egy bizonyos Musard nevű egyén, valami alsórangú karmester, ki számos táncdarabot szerzett, melyek elég csinosak voltak a szerzőjöknek bizonyos hírnevet szerettek. Egy „Egyesült államok”-ban tett művészi utazásból visszatérve, két idegenszerű, rendkívüli szépségű hölgyet hozott magával. Nővéreknek látszottak, legalább arcvonásaik némi hasonlóságot mutattak. A két szépség és zenési pártfogójuk egy champos elisés-i pompás holtelbe szállottak be és nagy házat kezdtek vin-

ni. Equipage, hátsolovak, egy sereg szolgálta, jnas, estélyes, zene és fényes ruhák. Senki sem tudta, honnan veszi Musard a pénzt, hogy fejede mi háztartását győzze, de mindenki csudálta a két amerikai nő szépségét és irigylete Musard szerencséjét.

Miután egy félévén át egész Párisnak megfeszíthetlen talányul szolgáltak, egy napon az idősebb nővér elhunyt. Azt mondták, hogy Amerikába ment vissza, de senki sem tudott róla határozottan semmit. Az ifjabb azonban Musard urral maradt s még nagyobb, még tulságosabb fényezését fejtett ki, mint előbb. Ne feledjük, hogy az elbeszélte esemény 1860-ban történt. A császárság hatalmának tetőpontját érte el. Az olasz hadjárat dicőségét hozta, a republikánusokat oly kevéssé tekintették, hogy amnesztíával merték kigunyolni; a tuillériákban sem külső, sem belső ellenségétől nem félték többé. Az uralkodó kormány jelszava volt: „élvezni!” A császár és császárné jó példával mentek elő. Napoleon a börtén játszott, egész nyíltan gőkhölygeket tartott és egy kis hotelben orgiákat rendezett; a minöket a római császárság nem is álmódott; Eugenia az ország millióit örült fényezésére s toletteire pazarolta, mindennap új meg új mintájú ruhákat s ékszereket talált ki — természetesen mindig a logdrágábbakat, — s egyetlen foglalkozása volt a Tuillériákban és St. Cloudban lármás ünnepeket rendezni. A császári pár köré kezes egyéniségek-

ből álló udvar csoportosult, kiknek foglalkozás ahasonlólag abból állott, hogy a nemzet zsebében kórtárszának s az örökös ünnepből kivegyék osztályrésztököt.

A mennyi kalandor s kalandornő csak a két féléken volt, az mind Párisba özönlött, hogy a császári asztalnál helyet foglaljon vagy szeressen valami uton-módon magának. Mint a dög sok mértföldön összegyűrti a környék minden keselyűt, úgy csalta magához a császári udvar ronlott légköré Európa és Amerika valamennyi rablóhadát. E nem nagyon finnyás társaságba jött a szép amerikai nő, ilt akarra ragyogni és hódítani. Csakhamar sikerült minden szemet magára vonni s tolettejével az udvarhölgyek, sőt maga a császárné irigységét is felbuzdítani. De ő magasabb hivatást érzett magában. Az ő dicvágyát nem elégítette ki, hogy az előkelő urak csak titokban és az esztomái védelme alatt lépdelték át küszöbét s hogy az erdőben csak alig észrevehető szemmozdulattal üdvözölték. Ő azt akarta, hogy fényes nappal járjanak terembe s teljes kalaplevételűl üdvözöljék. Musard ur korszerű és okos férfi volt. Nőül vette a szép amerikai nőt, a ki most már Musard asszony, egy hírneves szépség törvényes felesége volt s mint ilyen, a törvénykönyv minden paragraffusai szerint tiszteletreméltó egyéniség.

Az avenue de jena-i fényes palota, melyet Musardék e közben építettek magoknak,

